

עפ"ת (חיפה) 19405-06-24 - דוד מרקו נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 19405-06-24 - דוד מרקו נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 19405-06-24

דוד מרקו

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[07.07.2024]

כבוד השופט אינאס סלאמה

ע"י ב"כ עוה"ד אסדי

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בעכו, בתת"ע 11463-02-23, מיום 15.5.2024 (הכרעת הדין היא מיום 22.2.2024), במסגרתו הורשע המערער בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת והושת עליו עונש של פסילה על תנאי וקנס.

2. הערעור למעשה הינו על החלטת בית המשפט קמא, בה נדחתה בקשתו של המערער לאפשר לו חזרה מהודיה אשר ניתנה בדיון שנערך ביום 22.2.2024. באותו דיון הופיע בבית המשפט קמא, בשמו של המערער ומטעמו של הסנגור (עורך דין אסדי), עו"ד סלים אבו חרפה (להלן: "אבו חרפה"), אשר הודה בשם המערער במיוחס לו בכתב האישום.

בו ביום, הגיש הסנגור בקשה שכותרתה "בקשה לתיקון פרוטוקול בטרם שבית המשפט קם מכסאו", בה צוין, כי אבו חרפה הונחה ע"י הסנגור לכפור בכל עובדות כתב האישום לרבות בבעלות על הרכב ובנהיגה, אולם אבו חרפה חרף אותה הנחיה, "כנראה בטעות" הודה בכתב האישום.

3. בית המשפט קמא העביר את הבקשה לתגובת המאשימה, ובהחלטתו מיום 5.3.2024, שניתנה טרם הגשת התגובה, דחה את הבקשה, בהתבסס על כך שהמערער "היה מיוצג וסנגורו ציין בדיון כי הקריא והסביר לנאשם את כתב האישום והודה בשמו במיוחס לו". משכך, קבע בית המשפט קמא, כי "לא מצאתי שנפל פעם בהודאת הנאשם שנמסרה באמצעות הסנגור". בנסיבות אלה, דחה בית המשפט קמא את טענת עו"ד אסדי כי עו"ד אבו חרפה הודה בטעות וקבע כי המועד לטיעונים לעונש נותר בעינו.

4. ביום 15.5.2024 (המועד שנקבע לטיעונים לעונש), הופיע עו"ד אסדי יחד עם נציג המאשימה. הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר, והסנגור עו"ד אסדי ביקש לאמץ את ההסדר ולשלם את הקנס בתוך 120 יום. בית המשפט קמא קיבל את ההסדר.

5. בהודעת הערעור, חוזר ב"כ המערער על טענתו כי הודאת אבו חרפה ניתנה בטעות, וכי מיד כשנודע לו על כך "וכבר באותו היום, בטרם שבית המשפט הנכבד קמא 'קם מכסאו', שיגר הח"מ בקשה בהולה לתיקון פרוטוקול שבה הדגיש כי המערער 'כופר בכל עובדות כתב האישום לרבות בנהיגה ובעלות על הרכב'. בית המשפט קמא, כך נטען, העביר את הבקשה לתגובת התביעה וזו לא הגיבה כלל, ובכך למעשה "לא התנגדה לבקשה, אולם בית המשפט הנכבד קמא דחה את הבקשה ללא שום סיבה מוצדקת המתקבלת על הדעת".
- הסנגור הדגיש, כי אילו היה מנחה את אבו חרפה להודות בתיק, הוא לא היה מגיש את הבקשה מיד לאחר הוצאת הפרוטוקול, באותו היום, ועוד בטרם שבית המשפט קם מכסאו.
6. בדיון לפניי חזר ב"כ המערער על טיעוניו, והדגיש את העובדה כי הבקשה הוגשה בטרם בית המשפט קם מכסאו. הסנגור הוסיף וציין, כי עוד באותו היום, "תוך כדי שהשופט עדיין יושבת באולם הגשתי לה בקשה לתיקון פרוטוקול והודעתי כי הנאשם כופר. מכיוון שהיה עומס באולם כנראה, ולאחר שהשופטת שוחחה עם עו"ד אבו חרפה ואמרה שהיא תיתן החלטה, היא העבירה לתגובה. התביעה לא הגיבה לבקשה ולא התנגדה לבקשה משיקוליה שלה. כנראה מהעומס על אותה שופטת, אחרי חודש או חודש וחצי היא שכחה מה היה ודחתה את הבקשה".
- לשאלה כיצד הגיע המערער להסדר חרף הטענות הנ"ל, ציין הסנגור כי לאחר שהפרוטוקול לא תוקן, והכרעת הדין נותרה בעינה, נאלץ הוא להגיע להסדר על מנת שהערעור יוגש בסיום ההליך. הסנגור הדגיש כי רצה להימנע מהסיכון שהמערער יקבל עונש חמור יותר בדמות פסילה בפועל, ועל כן, בחר להגיע להסדר לגבי גזר הדין כפי שהוצג לבית המשפט קמא.
7. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור, תוך שהפנה להליך קודם אותו הגיש המערער ואשר נמחק על ידי מגישו בהמלצת בית המשפט. ההליך דן אפוא הוא בבחינת מקצה שיפורים שלא היה לו מקום. יתרה מכך, המערער צירף ראיות חדשות לערעור בדמות התצהיר של אבו חרפה ושל המערער.
- אשר לחזרה מהודיה ציין ב"כ המשיבה, כי המערער לא הציג גרסה שתוביל לחפזו אלא טען כי הוא כופר בבעלות. ב"כ המשיבה בדק את הבעלות והסתבר כי המערער הוא הבעלים של הרכב. הוא גם כופר בנהיגה אך אינו מצוין מי הנהג האחר. לכן מדובר בטענות בעלמא.
- דיון והכרעה
8. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על צרופותיה ובתיק אשר התנהל לפני בית המשפט קמא, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.

9. מן המפורסמות כי חזרה מהודיה תתאפשר מנימוקים מיוחדים בלבד ובנסיבות חריגות. כך קובע סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982:
- "הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".
- בכגון דא נקבע, כי "המחוקק לא פירש מהם אותם 'נימוקים מיוחדים', אך לאורך השנים הפסיקה קבעה מספר כללים מנחים בסוגיה. ככלל, נפסק כי היתר כאמור יינתן אך ורק בנסיבות חריגות. באופן פרטני, התייחסה הפסיקה לשלוש עילות מרכזיות - פגם ברצון החופשי, כשל בייצוג ורצון כן בחשיפת האמת העובדתית. יודגש כי הכללים בנושא זה אינם נוקשים, ורשימת הנימוקים המיוחדים שנידונו בפסיקה איננה סגורה (ע"פ 6229/07 מוופק נ' מדינת ישראל (20.11.2008); ע"פ 3991/04 רגבי נ' מדינת ישראל (2.5.2005)...". ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7, (11.8.2020).
10. בענייננו, שוכנעתי כי הודאת המערער בבית המשפט קמא ניתנה בשל טעות מצד אבו חרפה שהופיע מטעם הסנגור ופעל בניגוד להנחיות שקיבל ממנו. הדבר עולה מפורשות מתצהירו של אבו חרפה ומעצם הגשת הבקשה לתיקון עוד באותו היום וכאשר בית המשפט עודנו יושב על המדוכה ובטרם קם מכסאו.
11. אכן, לכאורה כפירתו של המערער בבעלות על הרכב נסתרת על ידי אותה בדיקה שביצע ב"כ המשיבה. אף הכפירה בנהיגה היא כשלעצמה כפירה בעלמא, משלא נמסר מי נהג ברכב. אולם, אין בכך כדי לחסום את דרכו של המערער, ככל נאשם אחר, לעמוד על חפותו ולכפור בעובדות כתב האישום שמוגש נגדו, אם זו הייתה כוונתו מלכתחילה וזה היה רצונו, כפי שהדבר קיבל ביטוי בהנחיה של הסניגור לאבו חרפה.
12. אציין, כי לא נעלמו מעיני טענות המשיבה באשר להליך האחר שהתנהל בבית משפט זה. אולם, לא מצאתי כי בהתנהלות ב"כ המערער באותו הליך, אליה התייחס המותב שם תוך שהביע דעתו לגביה, יש כדי לפעול לחובת מרשו בנסיבות הייחודיות של תיק זה.
- סוף דבר
13. אני מקבל את הערעור ומבטל את פסק דינו של בית המשפט קמא.
- הדיון מוחזר לבית המשפט קמא משלב ההקראה.
- מזכירות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
- ניתן היום, א' תמוז תשפ"ד, 07 יולי 2024, בהעדר הצדדים (בהסכמה).